

Ο π. Φιλόθεος Ζερβάκος (1884-1980).

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Περί διαφυλάξεως της Αγίας ημών Ορθόδοξου Εκκλησίας εξ αιρέσεων

...Κύριε, Οτε ευρίσκεσο επί της γης ως άνθρωπος, χωρίς να χωρισθής της Θεότητάς Σου, ίδρυσας επί της γης, ως άλλον Παράδεισον, δι' ημάς τους ανθρώπους την Αγίαν σου Εκκλησίαν την οποίαν εστεραίωσας επί την στερεά πέτραν της Πίστεως, επί την πέτραν των Θείων Σου Εντολών, του Θεού Σου Νόμου και των Θείων προσταγμάτων Σου και ώρισας να μένη ασάλευτος μέχρι συντέλειας των αιώνων και οτι «πύλαι Αδου ου κατισχύσουσιν αυτής» (Ματθ. ιστ' 18). Την Έκκλησίαν Σου ταύτη Αναμάρτητε Υιέ και Λόγε Θεού του Υψίστου Γλυκύτατε Ιησού, ότε κατά την ημέραν της από γης εις Ουρανούς ανόδου Σου από του Όρους των Ελαίων, αφού επλήρωσας πάσαν οικονομία και τα επί γης ήνωσας τοις Ουρανίοις, παρέδωκας τοις Αγίοις Σου Αποστόλοις με εντολήν να την φυλάξουν καθαράν, αμόλυντον, να την στερεώσουν και την κρατύνουν εις τον τετραπέρατον κόσμον.

Οι Άγιοι Απόστολοι, συμφώνως τη εντολή την οποίαν έλαβον, στερέωσαν, κράτυναν και διεφύλαξαν την Αγίαν Έκκλησίαν. Ωσαύτως και οι τούτων Διάδοχοι και οι μετά τούτους Άγιοι Θεοφόροι Πατέρες και Διδάσκαλοι της Εκκλησίας οι τας επτά Αγίας Οικουμενικάς Συνόδους συγκροτήσαντες. Αυτή ή θεία παρεμβολή των πανσόφων θείων Αποστόλων, των διαδόχων Αυτών και των θεοσόφων Αγίων Πατέρων και Διδασκάλων της Εκκλησίας, οί θεηγόροι οπλίται παρατάξεως Κυρίου, οί πολύφωτοι αστέρες του νοητού στερεώματος, της μυστικής Σιών οί ακαθαίρετοι πύργοι, τα μυρίνοα άνθη του Παραδείσου, τα πάγχρυσα στόματα του Λόγου, Εκκλησίας τα καυχήματα και Οικουμένης τα σεμνολογήματα. Ούτοι πάντες, τη Χάριτί Σου

ενισχυθέντες και τω φωτί Σου τω θείω φωτισθέντες και καταυγασθέντες, τη πίστει στερεωθέντες, τη αγάπη κραταιωθέντες, τω πυρί τω θείω πυρωθέντες, πάντας τους εχθρούς αόρατους, ορατούς, αισθητούς, νοητούς, εσωτερικούς και εξωτερικούς, τους ως λύκους λυσσώδεις και ανήμερα θηρία ορμήσαντας κατά της Εκκλησίας Σου, όπως κρημνίσωσι και εκθεμελιώσωσι Αυτήν και τα λογικά πρόβατα, υπέρ των οποίων το πολύτιμο Αίμα σου εξέχεας επί Σταυρού, κατασπαράξωσι, πάντας ενίκησαν και μακράν της ποιμνης Σου της λογικής εξεδίωξαν, τη σφενδόνη του Πνεύματος, εκσφενδονήσαντες, και ούτω διέσωσαν την Αγίαν Εκκλησίαν και ωδήγησαν ημάς εις την αληθινήν Πίστιν την Ορθόδοξον.

Άλλ' ό βύθιος δράκων ό μισόκαλος, ό παγκάκιστος και παμπόνηρος, μετά των εργατών αυτού ουκ επαύσατο πολέμων την Εκκλησίαν. Άλλ' ή Εκκλησία έχουσα τους κατά διαφόρους καιρούς καλούς Ποιμένας, επισκόπους και φύλακας, πολεμουμένη νικά και θριαμβεύει.

Σήμερον εις τους έσχατους καιρούς, εις τας πονηρός ταύτας ημέρας ό 'Άρχων του σκότους βλέπων, ό τι το τέλος του εγγίζει, έχει ορμίσει μεθ' όλων του των σκοτεινών δυνάμεων, ορατών ανθρώπων και αοράτων δαιμόνων, κατά της Εκκλησίας, της εκλεκτής Νύμφης, δια να την καταποντήση και αφανίση. Εις τας παρωχημένους γενεάς υπήρξαν άνδρες Άγιοι, άνδρες σοφοί, δίκαιοι, τίμιοι, συνετοί, πνευματοφόροι, Θεοφόροι, ανδρείοι τη ψυχή, οί οποίοι ηγωνίσθησαν υπέρ της Εκκλησίας, υπέρ των Αποστολικών και Πατρικών Παραδόσεων και τη τή συμμαχία και βοήθεια νίκησαν τας παρατάξεις των εχθρών και διέσωσαν την Έκκλησίαν.

Σήμερον τοιούτοι άνδρες εξέλιπον και εάν υπάρχουν είναι ολίγοι, σπάνιοι, δυσεύρετοι και όχι ανδρείοι, σοφοί και Άγιοι ως οί παλαιοί Πατέρες ημών. Οί δε πολεμούντες την Αγίαν Έκκλησίαν είναι πολλοί. Πολεμούσι εξ ύψους άνωθεν, γήθεν κάτωθεν, έσωθεν έξωθεν, έμπροσθεν όπισθεν, δεξιόθεν αριστερόθεν, και κινδυνεύει το σκάφος της Εκκλησίας να καταποντισθή, δια το μη εχειν καλούς Ποιμένας και φύλακας. Τινές των Ποιμένων και Επισκόπων τους οποίους εταξας ποιμένειν και φυλάττειν την λογικήν Σου Ποίμνην, την 'Αγίαν Έκκλησίαν, εγένοντο προβατόσχημοι λύκοι, τέλειοι καταφρονηταί και παραβάται των Ιερών Κανόνων και Αποστολικών Παραδόσεων, ζητούντες αποβολήν αυτών και αντικατάστασιν. Έτεροι ήνοιξαν τας θύρας και καλούσι και δέχονται τους λύκους παπιστάς, διαμαρτυρόμενους και πάντας τους αιρετικούς δια να εισέλθουν ακωλύτως και θύσουν, απωλέσουν και κατασπαράξουν τα λογικά πρόβατα. Διήρσαν και έσχισαν την Έκκλησίαν δια της απερίσκεπτου, παρανόμου και αντικανονικής εισαγωγής του νέου παπικού ημερολογίου και αποβολής του παλαιού πατρίου και αντί να άγωνίζονται και να φροντίζουν να ενώσουν την Έκκλησίαν, άγωνίζονται να την διαιρέσουν έτι εις περισσοτέρας Εκκλησίας και την καταστήσουν παναιρετικήν.

Ως μέλος της Μιας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, ως ιερέύς και πνευματικός Πατήρ, συναισθανόμενος το ιερόν καθήκον μου, ηγωνίσθην επί πολλά έτη εναντίον της παρανόμου εισαγωγής του παπικού νέου ημερολογίου (ή οποία την Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Έκκλησίαν διήρσεν εις δύο) και την επαναφορά του παλαιού πατρίου, δια να άρθή το σχίσμα και ή διαίρεσις και γίνη πάλιν Μία ή Εκκλησία ως ήτο άπ' αρχής, ότε ίδρυσας Αυτήν και ως παρελάβομεν Αυτήν παρά των Αγίων Αποστόλων και των Θεοφόρων Πατέρων. Άλλ' ουδεμία διόρθωσις εγένετο.

Βλέπων την θάλασσαν αγριαίνουσαν, τους άνεμους ισχυρούς, τα κύματα ως όρη υψηλά υψούμενα, το δε σκάφος της Εκκλησίας βυθιζόμενον και τον εαυτόν μου καταποντιζόμενον, εις την εσχάτην ταύτην ανάγκην, μη έχων που να καταφύγω και ζητήσω βοήθειαν, ανήλθον εις το ορός τούτο το Άγιον και εις το Πάνσεπτον Ιερόν Ναόν των Αγίων Σου Πάντων και ενώπιον της Πανσέπτου Σου Αγίας Εικόνας προσπίπτων μετά στεναγμών και δακρύων την Του Θείου Σου Αποστόλου Πέτρου προσφθέγγομαί Σοι φωνήν Επιστάτα, Επιστάτα! σώσον ημάς απολλύμεθα!!!

Εύσπλαχνε Κύριε, μη εγκαταλείπεις ημάς εις τέλος!

Εάν ημείς οι άνθρωποι οί αγνώμονες και αχάριστοι, οι απείρως παρά Σου ευεργετηθέντες και ευεργετούμενοι, καθ' εκάστην ημέραν Σέ εγκαταλείπωμεν, Σύ, ως Εύσπλαχνος Πατήρ, Συμπαθής και Πολυέλεος, μη εγκαταλείπεις ημάς! Μηδέ δια τας πολλές ημών αμαρτίας απωλέσης ημάς! Κύριε μη τω θυμώ Σου ελέγξης ημάς, μηδέ τη οργή Σου παιδείσης ημάς! Ομολογούμεν, ότι αμαρτωλοί εσμέν και δια τας αμαρτίας ημών είμεθα άξιοι μυρίων τιμωρίων, βασάνων και κολάσεων! Πάτερ αγαθέ, εμακρύνθημεν από Σου, άλλ' ουκ απέστημεν από Σου

τελείως, ουδέ διεπετάσαμεν χείρας προς Θεόν αλλότριον, αλλά προς Σέ επιστρέφομεν τον μόνον αληθινόν Θεόν και Πατέρα Ουράνιον, τον Ευσπλαχνικώτατον και φιλανθρωπώτατον. Δέξαι τους στεναγμούς ημών, την θλίψιν, τα δάκρυα, την μετάνοιαν! Και ώσπερ εδέχθης τον Ασωτον, τον Τελώνη, την πόρνη, τον Ληστή, ούτω δέξαι και ημάς τους αμαρτωλούς τους πταιόντάς Σοι καθ' έκαστην ήμέραν, ώραν και στιγμήν. Σοί προσάγωμεν εις πρεσβείαν και μεσιτείαν την Πανάχραντον, Εύσπλαχνικωτάτην Μητέρα Σου και πάντας τους Αγίους Σου, Προφήτας, Αποστόλους, Μάρτυρας, Ιεράρχας, Όσιους και Δικαίους, και πάσας τας στρατείας των Αγγέλων Σου!! Δέξαι την εκ ρυπαρών ημών χειλέων προσφερομένην Σοι δέησιν και άφες ημιν τας αμαρτίας ημών. Κόπασσον τον κλύδωνα, πραινουν τον σάλο, Παύσον τα σχίσματα και τας αιρέσεις, αποδίωξαν πάντα έχθρον και πολέμιον, ειρήνευσαν τους Άρχοντας της Εκκλησίας και της Πατρίδος και φώτισον αυτούς τω Θείω Φωτί Σου, ίνα ειρηνεύσωσι την Αγίαν Εκκλησίαν δια της αποβολής του παρανόμως και αντικανονικώς εισαχθέντος παπικού εορτολογίου του διαιρέσαντος Αυτήν εις δύο και επαναφοράς του παλαιού Ορθόδοξου πατρίου ημερολογίου και ούτως παύση ή διαίρεσις της Εκκλησίας και γίνη, ως το πρίν, Μία και παύσουν τα σκάνδαλα, αί ταραχαί και φιλονικείαι και επέλθη ή ποθητή ειρήνη, και ούτω πάντες ομοθυμαδόν εν ένί στόματι και μια καρδιά δοξολογήσωμεν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές Όνομα του Πατρός, Σου του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, της Μιας Άγιας Ομοούσιου, ομοτίμου και αδιαιρέτου Τριάδος, νυν και αεί και εις τους απέραντους αιώνας των αιώνων αμήν.

Πιστεύω Κύριε και Θεέ μου, ότι εκείνο δια το οποίο και άλλοι καλύτεροι, ευσεβέστεροι και ανώτεροι εμού και εγώ ό ελάχιστος και αμαρτωλός δούλος Σου ως άνθρωπος αδύνατος, επί 49 έτη ηγωνίσθημεν και δεν ηδυνήθημεν να ειρηνεύσωμεν την Εκκλησίαν Σου, Σύ, ως Θεός Παντοδύναμος, δύνασαι εις μίαν στιγμήν δι' ενός λόγου Σου προστακτικού, δι' ενός μόνον νεύματος Σου να διασκορπίσης πάντας τους εχθρούς και πολεμίους της Εκκλησίας, να συνθλάσης και σύντριψης αυτούς ως σκεύη κεραμέως και φέρης την ομονοιαν και ειρήνη εις την Εκκλησίαν και μετατρέψεις την διαίρεσιν εις ενότητα, την έχθρα εις γαλήνη και ειρήνη και την θλίψιν εις χαράν και ευφροσύνη. Εάν δεν θελήσουν οί άρχοντες τής Εκκλησίας και τής πολιτείας και πλείστοι κληρικοί και λαϊκοί να μετανοήσουν, άλλ' εξακολουθήσουν την διαίρεσιν, το μίσος, την εχθραν, την καταφρόνησιν των Αποστολικών και Πατρικών Παραδόσεων και επινοήσουν νέας καινοτομίας, τότε παρακαλώ θερμώς διαφύλαξον την Αγίαν Σου Εκκλησίαν την Ορθόδοξον, ως υπεσχέθης, ότι πύλαι Αδου ου κατισχύσουσιν Αυτής. Διαφύλαξον τους εκλεκτούς Σου Αρχιερείς, Ιερείς, Μοναχούς και λαϊκούς, ενίσχυσον αυτούς να αγωνισθώσι κατά των σκοτεινών δυνάμεων. Διαφύλαξον πάσας τας Μονάς και τους εν αυταις βιούντας μοναχούς και μοναχός, πάντας τους ευσεβείς και Ορθοδόξους Χριστιανούς, ως και τας Ιεράς Μονάς εις τας οποίας με κατέστησας Ήγούμενον και Πνευματικόν Πατέρα επί 60 έτη.

Διαφύλαξον τα απανταχού τής Οικουμένης πνευματικά μοι τέκνα τα οποία μοί έδωκας και παράλαβε το Πνεύμα μου δια να μη βλέπω την άξιοθρήνητον κατάστασιν τής Εκκλησίας και τής κοινωνίας και διότι έγήρασα και οίμοι, ότι ή παροικία μου εμακρύνθη κατοίκων μετά των σκηνωμάτων Κηδάρ.

Μετανοώ εκ καρδίας διότι Σε λύπησα με τας πολλές μου αμαρτίας και παρακαλώ δέξαι την μετάνοιάν μου και συγχώρησαν μοι πάσας τας αμαρτίας, τας οποίας εποίησα εν έργω, εν λόγω, εν γνώσει, εν αγνοία, εν νω και διάνοια, εκουσίως και ακουσίως και ανάπαυσον το πνεύμα μου εις τα αγαπητά σκηνώματα του Παραδείσου εν ταις σκηναίς των εκλεκτών Σου και εν ταις λαμπρότησι των Αγίων Σου.

Αμήν.

Φιλόθεος εν Ίερομονάχοις ελάχιστος, πανεντελής, αμαρτωλός και ανάξιος

Βιβλιογραφία. Ορθόδοξος Κυψέλη. Θεσσαλονίκη 2005

Πηγή: <http://www.pigizois.net/index2.htm>